کسب و کار

۶ پیشران کسب مزیت رقابتی (بخش اول)

شیوع کرونا در سطح جهان باعث شد که کارآیی استراتژی‌های سنتی برای تصمیم‌گیری‌های استراتژیک کاهش یابد و در همین زمان روش‌ها و رویکردهای جدیدی برای برنامه‌ریزی استراتژیک شرکت‌ها توسعه یابد. پیشنهاد ما برای تصمیم‌گیری‌های استراتژیک ادغام دو چارچوب مبتنی بر پژوهش‌های علمی اخیر است. نخست، یک چارچوب کلان به نام درایو است که ایروندهای شکل‌دهنده اکوسیستم اجتماعی-اقتصادی را ترسیم می‌کند. هفته پیش درباره این چارچوب بخطور کامل بحث شد. دومی، یک چارچوب تحلیل سطح میانی و خرد با نام کلور است که پیشران‌های اجرای موفق استراتژی را تشریح می‌کند. این دو چارچوب در کنار یکدیگر، شالوده یک ساختار استراتژی جدید را می‌سازند که به شرکت‌ها در شناسایی فرصت‌های رشد و سازماندهی موفق برای بهره‌گیری از این فرصت‌ها در اقتصاد جهانی برنوسان پس از کرونا کمک می‌کند.

بررسی سطوح میانی و خرد اقتصاد با کلور: پس از بررسی شرایط کلان اقتصادی و اجتماعی آینده می‌توان از چارچوب کلور برای تحلیل سطوح میانی و خرد پیشران‌های استراتژیک استفاده کرد. بهویژه با بررسی سطح میانی می‌توان به درک نیروهایی رسید که به مزایای استراتژیک و در نتیجه تغییرات استراتژیک می‌انجامند. شش پیشران خروجی این چارچوب به این شرح هستند: هوش مشارکتی، سیستم‌های یادگیری، فناوری‌های نمایی، تسهیل ارزش، قهرمانی اخلاقی، تصمیم‌گیری واکنشی. سه مولفه نخست این چارچوب نمایانگر ویژگی‌های «هسته» یا همان مولفه‌های فناوری بوده و سه مورد بعدی مربوط به شیوه‌های «رم» تصمیم‌گیری و مدیریتی هستند. در زیر به تشریح آنها می‌پردازیم و مزیت‌های استراتژیک در به کارگیری هر یک را بررسی می‌کنیم.

هوش مشارکتی: هوش مشارکتی به هماهنگ‌سازی مجموعه‌ای از مهارت‌ها و توانمندی‌ها اشاره دارد. این پیشران استراتژیک دستیابی به نتایج و عملکردهایی را ممکن می‌سازد که نه فقط بهتر از اکنون بوده، بلکه بدون هماهنگ‌سازی مهارت‌ها امکان‌پذیر نیست. نمونه‌ای از هوش مشارکتی، دایره‌المعارف آنلاین ویکی‌پدیا است. این دایره‌المعارف مشهور، از طیف گسترده‌ای از متخصصان از زمینه‌های مختلف بهره می‌برد که هر کدام از آنها دانش خود را در موضوعات مختلفی در اختیار دیگران قرار می‌دهند. مشارکت‌کنندگان در تامین محتوای این بستر آنلاین، به طور داوطلبانه از مهارت‌های خود در ویرایش و اصلاح اطلاعات استفاده می‌برند. ویکی‌پدیا همچنین وظایف مختلفی را به روبات‌ها و انسان‌هایی سپارد تا هر یک به انجام وظایفی بپردازند که بیشترین صلاحیت را برایش دارند. به عنوان مثال، روبات‌ها این موضوع را بررسی می‌کنند که آیا محتوای خاصی سرقت ادبی است یا نه. آنها به سرعت درصد تشابه یک متن با سایر متون منتشر شده در جاهای دیگر را بررسی کرده و اگر درصد مشابهت بیش از حد باشد، اخطار می‌دهند. چنین کاری برای انسان‌ها بسیار زمان‌بر است. با این حال، روبات‌ها نمی‌توانند برای اجتناب از سرقت ادبی، به ویرایش مطالب بپردازند. در این زمان، اگر نیاز باشد یک انسان برای اجرای اصلاحات لازم داوطلب می‌شود. تنوع مهارت‌های تعداد زیادی از افراد و روبات‌ها به دستاوردی منجر شده است که متخصصان انسانی به تنهایی از عهده‌اش برنمی‌آمدند. هوش مشارکتی را تنها از طریق ادغام مجموعه مهارت‌های گوناگون با یکدیگر نمی‌توان به دست آورد. به این منظور نیاز به فرآیند هماهنگ‌سازی نیز هست. یک نمونه از هوش مشارکتی برای شرکت‌ها و سازمان‌ها ادغام و هماهنگ‌سازی دانش، نظرات، تخصص و مهارت‌های گروه‌های گوناگونی از افراد به همراه نوآوری باز (استفاده از دانش و ایده‌های مشتریان، رقبا، فعالان دانشگاهی و...) است. شاید تا چند سال پیش امکان جمع‌آوری و هماهنگ‌سازی این حجم از اطلاعات و تخصص‌های افراد گوناگون وجود نداشت.

سیستم‌های یادگیری: سیستم‌های یادگیری شامل استفاده از تحلیل داده برای پردازش انبوهی از داده‌ها و بروزدهی‌ها است تا به این صورت بتوان به بینش، تصمیم‌گیری‌های بهتر و خودکار دست یافت. حتی ساده‌ترین شکل‌های یادگیری و اتوماسیون امروزی نیز، یک پیشران استراتژیک هستند که نه تنها امکان تصمیم‌گیری‌های سریع‌تر و دقیق‌تر را فراهم می‌سازند، بلکه به طور ملموس نیز سریع‌تر و دقیق‌تر می‌شوند.

در بطن این پیشران استراتژیک، الگوریتم‌های یادگیری ماشینی قرار دارند که به بررسی انگوها در بین طیف گسترده‌ای از داده‌ها (از اطلاعات جمعیت‌شناختی تا فرآیندهای اقتصادی مشتریان، از تعاملات اجتماعی تا تاریخچه جست‌وجوی آنلاین کاربران، از مناطق جغرافیایی تا شخصیت افراد و...) می‌پردازند تا برخی همبستگی‌های آماری بین ورودی‌ها و نتایج مرتبط را مشخص سازند. در این صورت، زمانی که ورودی جدیدی به سیستم داده شود، به سرعت می‌توانند نتایج احتمالی آن را پیش‌بینی کنند. مثالی خوب از سیستم‌های یادگیری، تولیدکننده و منتشرکننده محتوای پویا و دینی تنفلیکس است. آنها حجم انبوهی از داده‌ها درباره رفتار و تعاملات بینندگان خود جمع‌آوری می‌کنند. بر این اساس، الگوریتم‌های تنفلیکس می‌توانند پیش‌بینی کنند که هر بیننده پس از ورود به سیستم آنها از مشاهده چه محتوایی احتمالا لذت خواهد برد. بر اساس این پیش‌بینی، نیز محتوای مناسب هر مشترک به آنها پیشنهاد می‌شود. این الگوریتم‌ها به حدی دقیق هستند که ۸۰ درصد حجم بالای سیستم‌های آنها، ناشی از مشترکانی است که در حال مشاهده مورد پویای پیشنهادی هستند. سایر تولیدکنندگان محتوا (مانند سازندگان سریال‌های تلویزیونی) یک قسمت آزمایشی (پایلوت) را ساخته و پخش می‌کنند تا با بررسی جامعه مخاطبان آن و جمع‌آوری بازخوردها، میزان استقبال از آن برنامه در آینده را پیش‌بینی کنند. اما تنفلیکس قسمت آزمایشی نمی‌سازد. این شرکت از داده‌های رایانه‌ای انتخاب محتوایی که باید در بازار پخش برنامه ساخت، تصمیم می‌گیرد.

فناوری‌های نمایی: فناوری‌های نمایی به معنای استفاده از فناوری‌هایی است که عملکرد را به صورت فزاینده افزایش می‌دهند و از این طریق می‌توان به بهره‌وری روزافزون دست یافت. فناوری‌های دیجیتال (مانند حسگرها، تلفن‌های پردازش‌گر و بلاک‌چین‌ها) به سرعت بهبود می‌یابند و بهبود عملکردشان در هر نسخه جدید از فناوری، بیش از مجموع تمام بهبودها تا آن زمان است. به عنوان مثال، در نوامبر ۲۰۱۹، کیفیت عکس‌برداری بهترین دوربین‌های موبایل بازار بین ۱۲ تا ۴۸ مگاپیکسل بود. اندکی پس از آن یک دوربین ۱۰۸ مگاپیکسلی به بازار عرضه شد. بطور مشابه، انتظار می‌رود که نسل پنجم شبکه تلفن همراه (5G) دانه‌ها را ۱۰۰ برابر سریع‌تر از نسل قبلی منتقل کند. در همین حال، تلاش‌ها برای ارائه 6G به بازار صورت گرفته و پیش‌بینی می‌شود که آن نسل نیز ۱۰۰ برابر سریع‌تر از 5G باشد. فناوری‌های دیجیتال، فارغ از سرعت انتشار و بهبودهای فزاینده به خوبی با دیگر فناوری‌ها ادغام شده و عملکرد یکدیگر را تقویت می‌کنند (فرآیندی که همگرایی خوانده می‌شود) به این صورت بهره‌وری با سرعت بیشتری افزایش می‌یابد. این فناوری‌های دیجیتال پرشتاب، شیوه کار و مصرف ما (تجارت)، وضعیت بهزیوی (سلامت)، تکامل فکری و اندیشه (یادگیری) و جهان طبیعی پیرامون ما (محیط‌زیست) را متحول خواهند کرد. اگر فناوری‌های دیجیتال با سرعت فزاینده خود به بهبود ادامه دهند، در ۲۰ سال آینده سطحی از نوآوری را تجربه خواهیم کرد که برابر با نوآوری‌های ۱۰۰ سال گذشته است.

مترجم: مهدی نیکوئی
منبع: european business review

رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر کرج:

پیاده‌رو ملک شخصی نیست؛ برخورد قانونی با متعارضین

رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای اسلامی شهر کرج، گفت: پیاده‌رو ممبر عمومی است و به لحاظ حقوقی مجوزی برای استفاده از آن برای ملک شخصی وجود ندارد.

به گزارش پیام آشنا، حسین مهاجری در جلسه مناسب سازی معابر که با حضور معاون شهرسازی و معماری و مسئولین برخی از مناطق و سازمان‌های تابعه شهرداری کرج برگزار شد، اظهار کرد: مدیریت شهری باید نسبت به مناسب سازی معابر و آزادسازی پیاده‌روها کوشاتر عمل کند.

مهاجری با اینکه مناسب‌سازی معابر عمومی و بسترسازی مناسب فضای عمومی جامعه به پویایی جامعه کمک می‌کند، افزود: ایجاد فضای مناسب برای پیاده‌روی از موضوعاتی است که باید مورد توجه جدی قرار بگیرد.

وی با تاکید بر اینکه قبل از اینکه به موضوع مناسب سازی معابر بپردازیم باید در خصوص آزادسازی پیاده‌روها متمرکز شویم، افزود: پیاده‌رو ممبر عمومی است و به لحاظ حقوقی مجوزی برای استفاده از آن برای ملک شخصی وجود ندارد.

رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر کرج عنوان کرد: شهرداری بر اساس قانون می‌تواند ساختمان‌های جدید و قدیمی را که موجب به تعرض پیاده‌روها شده‌اند را تخریب کنند.

مهاجری با اشاره به اهمیت مناسب سازی پیاده‌روها افزود: مناطق باید با تهیه نقشه راه و برنامه ریزی اقدامات مطلوبی در زمینه مناسب سازی معابر انجام دهند.

نهادهای امنیتی پشت پرده سرقت‌های سریالی شهر را کشف کنند

عضو شورای شهر تهران از نهادهای پلیس و امنیتی خواست که پشت پرده سرقت‌های سریالی تجهیزات شهری را کشف کند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، ناصر امقی صبح امروز در تذکر پیش از دستور خود با بیان اینکه نگهداری از سرمایه های شهر یکی از وظایف شورای شهر است گفت: چندی پیش در مورد سرقت از اموال عمومی شهر به ویژه پل حکیم تذکر داد و از شهرداری خواستم که با هماهنگی پلیس عوامل سرقت را شناسایی و معرفی کنند و اشتباه حتما این موضوع در دستور کار است اما امسال در تعطیلات سال تو سرقتی دیگر در پل صدر رخ داد و روکش تزریق بتونی ربوده شد . وی اضافه کرد که متاسفانه سرقت به ایستگاه های پی آر تی نیز رسیده و حتی برخی خانواده شهدا بهشت زهرا نیز در تماس با ما عنوان کردند که تابلوی مزار شهدا در یکی از قطعات به طور کامل کنده شده این در حالیست که این سرقت‌های دنباله دار نشان می دهد که انگیزه سارقان غیر از مسائل مادی است و می خواهند ایجاد ناامنی و القای ترس کند و این کار سازماندهی شده و به صورت باندی است. وی افزود: لازم است شهرداری در خصوص جلوگیری از تداوم سرقت در سطح شهر تدبیری کند و در راستای رفع القای ترس و ناامنی با سازمان‌های امنیتی و پلیس همکاری کند تا این سرقت‌های سریالی کشف شود. سروری نیز گفت: احساس می شود این سرقت‌ها یک جریان سیاسی برای ایجاد رعب وحشت و ناامیدی است و مدیریت شهری با هماهنگی پلیس بایستی این مسئله را رفع کند.

گزارش شهری

موج مدرک‌گرایی تهی از دانش)بخش دوم)

خوانشی بر پدیده مدرک‌گرایی از منظر اقتصاد سیاسی (از ۱۳۵۷ تا کنون)

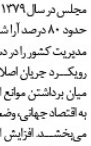

امیر قاسمی

بحران اقتصادی پیش‌آمده درکنار فضای سیاسی بسته و عدم وجود بستری برای آزادی بیان، فضا را برای یک تغییر بزرگ و اصلاحات اساسی در کشور فراهم می‌کند؛ بدین ترتیب در سال ۱۳۷۶ سید محمد خاتمی که دارای آوازه لیبرالیستی بود، بر مسند ریاست جمهوری نشست. بلافاصله پس از آن در انتخابات شورای‌های سال ۱۳۷۸، جریان اصلاحات ۷۵ درصد از آرا را به خود اختصاص دادند. برای انتخابات مجلس در سال ۱۳۷۹ نیز، اصلاح‌طلبان موفق به کسب حدود ۸۰ درصد آرا شدند. بنابراین جریان اصلاح‌طلب مدیریت کشور را در دست می‌گیرند.

رویکرد جریان اصلاحات در ارتباط با جهان غرب، از میان برداشتن موانع ایدئولوژیک و تلاش برای اتصال به اقتصاد جهانی، وضعیت اقتصادی کشور را نیز بهبود می‌بخشد. افزایش ارتباطات اقتصادی و تعاملات تجاری با دیگر کشورها، افزایش میزان صادرات نفت و همچنین رشد تدریجی قیمت که در دوره دوم دولت اصلاحات، روند تندتری به خود می‌گیرد، اقتصاد کشور را نیز نسبت به سالیان گذشته توسعه می‌دهد و جریان مادی‌گرایی حاکم بر کشور از دوره قبل همچنان ادامه پیدا می‌کند و حتی فضا برای کسب و کار و درآمدزایی مستعدتر می‌گردد. طبقه متوسط و کارمند با کارکردن چندساعته قادر به تهیه ماشین و مسکن است و این نمودار اقتصاد بهبودیافته کشور در آن سال‌ها است. بنابراین از سویی، جامعه در تلاش برای کار، سازندگی، درآمدزایی و انباشت سرمایه و به‌طور کلی ترمادی‌گرایی است.

از سوی دیگر، فضا از هر دوره دیگری برای تحصیل علم، دانشگاه رفتن جوانان و کسب مدارک دانشگاهی فراهم می‌گردد. سید محمد خاتمی -رئیس جمهور دوره قبل- که در دوره‌های قبل، سابقه نشستن بر مسند وزارت ارشاد را دارد، در دانشگاه تهران اندیشه سیاسی غرب تدریس می‌کرد و طرز برخورد و رفتار او، بیش از هر چیز به اساتید دانشگاه مشابهت داشت. روی کار آمدن جریان اصلاحات و در رأس آن سید محمد خاتمی به‌عنوان رئیس‌جمهور، رویکرد و واژگان جدیدی را وارد ادبیات سیاسی کشور کرد. برخلاف سالیان گذشته، از حاکمیت جمهوری اسلامی، در این دوره به‌جای واژگانی نظیر امپریالیسم، مستضعفان، جهاد، انقلاب، غرب‌زدگی و جز آن، مفاهیمی نظیر دموکراسی، پلورالیسم، مدرنیت، آزادی بیان، آزادی اندیشه، برابری، جامعه مدنی، حقوق بشر، مشارکت سیاسی، گفت‌وگوی تمدن‌ها و همچنین واژه‌ای نظیر شهروندی مطرح می‌گردد. تحول پیش‌آمده گونه‌ای چرخش فرهنگی تقریبا باهمیت همانند انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷ است. درنتیجه این اتفاقات، فضای رادیکال دهه‌های اول انقلاب کمی تلطیف شده و جامعه دانشگاهی و آکادمیک روشن‌فکران و جوانان، فرصت بی‌نظیری برای عرض اندام پیدا می‌کند. به گواه برواند ابراهامیان در کتاب تاریخ ایران مدرن، روشن‌فکران جدید که بسیاری از آنان، فعالیت‌های سیاسی خود را در مقام انقلابیون مبارز آغاز کرده بودند، آزادانه تعنتها را روسو، ولتر و مونتسکیو که از هیوم، کانت و دکارت نیز نقل قول می‌کنند. همچنین دانشگاه‌ها، اساتید، دانشجویان و انجمن‌های علمی-دانشجویی فعال‌تر از قبل شده و شمار کرسی‌های آزاداندیشی نیز فزونی می‌یابد.

این تحولات به‌طور کلی، فضا را برای تحصیل و کسب علم و همچنین آزادی بیان و اندیشه فراهم کرده و نقش دانشگاه‌ها، اساتید، دانشجویان و انجمن‌های علمی-دانشجویی را مهم‌تر و فعال‌تر می‌کند. چومثبت ایجادشده در فضای دانشگاهی اما به مرور و در سالیان بعد، یک سویه منفی از خود نشان می‌دهد که بیش از هر زمان دیگری می‌توان آن را محصول دهه گذشته دانست. موجی شکل می‌گیرد که در سالیان اخیر هروز بر شدت آن افزوده می‌شود؛ موج ویران‌گر مدرک‌گرایی. فضای مثبت ایجادشده در دانشگاه‌ها در دهه ۷۰ و همچنین ترغیب خانواده‌ها برای مجاب‌کردن فرزندان خود به تحصیل توسط دولت‌ها در سال‌های اواخر این دهه و همین‌طور دهه ۸۰، تبلیغات صداوسیما و درنتیجه تشویق‌شدن فرزندان به اکتساب مدارج علمی بالاتر توسط خانواده‌ها، موج جدیدی با عنوان مدرک‌گرایی را به وجود می‌آورد که در دهه ۹۰ بر شدت آن افزوده می‌شود. به سرعت این بلور نزد بسیاری از خانواده‌های طبقه بالا و طبقه متوسط شکل می‌گیرد که موفقیت فرزندان‌شان از مسیر حضور در دانشگاه و کسب مدارک دانشگاهی می‌گذرد. در فکر جوانان نیز، قبولی در کنکور به‌سان گذر از پل موفقیت نقش می‌بندد. این موج در دهه ۸۰ طیف وسیعی از جامعه را دربرگرفته و ادامه‌دار می‌شود. مصادف با این دوران، مؤسسات کنکوری نیز شکل می‌گیرند؛ موسسه قلم‌چی در سال ۱۳۷۲ تأسیس شده و چند سال بعد، مؤسسه گاج تأسیس می‌گردد و به مرور این دو مؤسسه، مهم‌ترین مؤسسات کنکوری و لازمه قبولی در آزمون کنکور می‌شوند.

اما نطفه شکل‌گیری این موج را می‌توان به چندین سال قبل و یک رخداد تاریخی نسبت داد؛ تأسیس دانشگاه آزاد در سال ۱۳۶۱. اتفاقی مهم و تاریخی که زمینه‌ساز حضور بیش‌تر جوانان در دانشگاه‌ها در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ و پس از آن می‌شود. دانشگاه آزاد که در خلال سال‌های جنگ شکل می‌گیرد، در دوران پس از جنگ نقش مهمی در جذب جوانان به دانشگاه‌ها دارد و بستری برای تحصیل جوانان را فراهم می‌کند که قبولی در آن برخلاف دانشگاه‌های سراسری، نیاز به تلاش سخت و آموزش زیادی ندارد به تدریج دانشگاه‌های آزاد بسیاری در اقصی نقاط کشور تأسیس می‌شود. دانشگاه آزاد در بدو شکل‌گیری از آن‌جا که بیشتر در پاسخ به نیازهای مهندسی، ارتقای سطح علوم مهندسی کشور و حتی با هدف تربیت حرفه‌مندانی برای ساخت، نوسازی و بازسازی شهرهای جنگ‌زده کشور شکل می‌گیرد، غالبا پذیرای دانشجویان رشته‌های مهندسی نیز می‌باشد؛ طبق آمار، در سال ۱۳۶۱، ۲۲ هزار داوطلب در شهرهای مختلف در آزمون قبولی دانشگاه شرکت کردند که از این میان، دانشگاه آزاد سه‌هزار نفر را در رشته‌های راه‌وساختمان، برق، مکانیک فیزیک ریاضی، شیمی، صنایع فلزی، نساجی و حسابداری می‌پذیرد. چندی بعد و در سال ۱۳۶۵ دانشگاه پیام‌نور و در سال ۱۳۷۰ نیز دانشگاه جامع علمی-کاربردی تأسیس می‌گردد. در همین سال‌ها دانشگاه‌های غیرانتفاعی بسیاری نیز شکل می‌گیرند. دانشگاه آزاد که در ابتدا فقط از طریق آزمون سراسری، دانشجو می‌پذیرد؛ به تدریج بدون آزمون نیز دانشجو می‌پذیرد. دانشگاه‌های پیام‌نور و علمی-کاربردی از همان ابتدا دارای چنین رویه‌ای بوده و دانشگاه غیرانتفاعی نیز مشابه دانشگاه آزاد به تدریج بدون کنکور دانشجو می‌پذیرد. مجموعه این اتفاقات و شکل‌گیری مؤسسات آموزشی و دانشگاه‌های جدید، به نوعی شرط قبولی در آزمون کنکور برای تحصیل در دانشگاه را برداشته و راه ورود متقاضیان به دانشگاه را منوط به نبختم آن‌ها می‌کند. همین موضوع سبب قدرت عمل و انتخاب بیشتر جوانان برای تحصیل در دانشگاه‌هامی‌شود.

نیلی احمدآبادی، رئیس سابق دانشگاه تهران در این‌باره معتقد است که بیش از حد نیاز در کشور اقدام به تأسیس دانشگاه کرده‌ایم. او همچنین بر این باور است که تاسیس بیش از اندازه دانشگاه‌هایی از قبیل دانشگاه آزاد، پیام‌نور، غیرانتفاعی و جز آن باعث تسهیل در ورود افراد به دانشگاه و گرفتن مدرک تحصیلی شده و به کیفیت ورود و خروج فارغ‌التحصیلان دانشجویی از دانشگاه توجهای نداشته که همین موضوع باعث شکل‌گیری تجارت و باز شدن راه برای گرفتن مدرک از سوی برخی افراد می‌گردد و از طرفی سیستم‌های مالی و تشویقی ما مدرک را ملاک اصلی برای جذب افراد به بازار کار در نظر می‌گیرند.

ریشه اهمیت خانواده‌ها به تحصیلات دانشگاهی فرزندان خود نیز به همین دلایل و از همین سال‌ها شروع شده و تدریجا به‌سان یک امر ابدی-ازلی در ناخودآگاه جمعی و مشترک خانوادهٔ ایرانی نهادینه می‌شود. این اتفاق به مرور، موجی از مدرک‌گرایی را شکل می‌دهد. موج مدرک‌گرایی شکل گرفته در اواخر دههٔ ۷۰، در سالیان بعد و به خصوص دهه ۹۰ به شدت پررنگ‌تر می‌شود. دلیل این اتفاق را می‌توان کاملا متناسب با اقتصاد سیاسی کشور دانست.

در این‌باره نیز نیلی احمدآبادی با اشاره به پدیده مدرک‌گرایی اظهار دارد که «(بروز این پدیده تا حدودی ناشی از مسائل اقتصادی است. در کشورهایی که وضعیت اقتصادی مساعد است و جوانان می‌توانند خیلی سریع جذب بازار کار شده، ممکن است آن‌ها قبل یا بعد از مقطع کارشناسی یا کارشناسی ارشد به‌لحاظ اقتصادی برای ادامه تحصیل حاضر نشوند. او تأکید می‌کند از آن جایی که کشور ایران هم از مشکل اقتصادی رنج می‌برد، دانشجویان گمان می‌کنند که ادامه تحصیل باعث ایجاد فرصت اشتغال‌زایی و موقعیت شغلی مناسب برای آینده آنان خواهد شد».

تمام این‌ها نشان از موج مدرک‌گرایی اشاره‌شده در جامعه ایران دارد اما چه سلسله اتفاقاتی در حوزهٔ اقتصاد سیاسی کشور به موج مدرک‌گرایی شکل‌گرفته دامن زد؟

از سال ۱۳۸۳ و با شروع جنگ دوم میان عراق و آمریکا تولید و صادرات نفت خام کشور افزایش می‌یابد به گونه‌ای که در همین سال تولیدات به مرز ۴ میلیون بشکه در روز و در سال ۱۳۸۴ به ۴/۱ میلیون بشکه می‌رسد. قیمت جهانی نفت خام نیز روندی صعودی به خود می‌گیرد و در تیرماه سال ۱۳۸۶، قیمت ۷۰ دلار، در نیمه بهار سال ۱۳۸۷، قیمت ۱۰۰ دلار و سپس در تابستان ۱۳۸۷، قیمت پس‌سابقه ۱۴۶ دلار را به خود می‌بیند و جهشی بزرگ می‌کند. همین امر باعث می‌شود درآمد نفتی کشور به شدت افزایش یافته و اوضاع اقتصادی کشور بهبود یابد. درنتیجه سال‌های اولیه استقرار دولت نهم نیز، طبق داده‌های مرکز ملی آمار نرخ بیکاری و بار تکفل کمتر شده و همچنان مردم در امرار معاش با مشکلات زیادی روبه‌رو نیستند و جوانان اعم از تحصیل‌کرده و غیرتحصل‌کرده، فرصت‌های متعددی را برای انتخاب شغل پیش‌روی خود می‌بینند. تولید ناخالص داخلی افزایش یافته، درآمدها بالاتر رفته و طبقه متوسط و کارمندان همچنان قادر به تهیه ماشین و مسکن از طریق درآمد خود می‌باشند.

ادامه دارد...

(۱) منابع خبری برخی از سازمان‌ها معتقدند تعداد کشته‌شدگان ایرانی در جنگ هشت‌ساله میان ایران و عراق بیش از ۲۰۰ هزار نفر بوده است.

(۲) پس از دوران جنگ، تولید نفت خام در کشور روندی صعودی گرفته به گونه‌ای که در سال ۱۳۷۲، تولیدات به ۲/۶ میلیون بشکه به ازای هر روز می‌رسد.

دیدگاه

دغدغه دانشکده‌های معماری نباید ایجاد دیدگاه‌های شاعرانه در دانشجویان باشد

آلدو روسی

من به امکان پی‌ریزی دانشکده‌های فنی امید بسیار دارم که در آنها معماران آموزش ببینند که آدولف لوس در سخن گفتن از آنها بی هیچ پرده‌پوشی این استعاره را به کار برد: «معمار آجرچینی است که زبان لاتین خوانده است». دغدغه دانشکده‌ها (ی معماری) نباید ایجاد دیدگاه‌های شاعرانه در دانشجویان باشد. بهترین معماران جوانی که با من کار کرده‌اند از دانشکده فنی کاتنون تیچینو بر بخش ایتالیایی زبان سوئیس فارغ‌التحصیل شده‌اند و زمانی آنجا درس می‌خوانده‌اند که افرادی چون فابیو رانیهارت و دیگرانی که به ساخت و سازها، تاریخ و ریشه‌های این کشور توجه داشتند در آنجا تدریس می‌کردند.

من از نام «دانشکده فنی» بسیار خوشم می‌آید. چون هنرمندزاده آگاهی و دانش نسبت به کار خویش است. ما معماران بزرگ را می‌ستاییم و به بررسی آثار آنها (و ضمناً خواندن زبان لاتین که لوس گفت) می‌پردازیم. اما در ضمن می‌خواهیم علمی دقیقه را آموزش دهیم. علمی که بتوان به گونه‌ای عقلانی آن را منتقل کرد و این همان چیزی است که فنی می‌نامیمش. امروزه از چنین دانشکده‌هایی در اروپا خبری نیست، اما ذره‌ای تردید ندارم که در آینده شاهد پیدایش آنها خواهیم بود. (در مقاله‌ای با عنوان «من متهم می‌کنم»، در سال ۱۹۹۴، ترجمه فرزانه طاهری، منتشر شده در مجله آبادی، ش ۲۱، سال ۱۳۷۵)

منبع: گفتار

محیط زیست درباره آلودگی هوا و مساله ریزگردها سکوت نکند

رئیس کمیسیون حمل و نقل شورای شهر تهران از سازمان محیط زیست خواست که درباره آلودگی هوا و مساله ریزگردها سکوت نکند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، جعفر تشکری هاشمی صبح امروز در تذکر پیش از دستور خود در جلسه امروز شورای شهر تهران با بیان این‌که امروز هوای تهران به شرایط بسیار آلوده رسید، گفت: در ساعت ۷:۳۰ صبح باخبر شدیم که ستاد آلودگی هوا قرار تصمیماتی اخذ کرده است و این در حالی بود که بسیاری از والدین در کنار مدارس سردرگم شدند و مسئولان مدارس نیز بی‌خبر از همه جا بلاتکلیف مانده بودند.

وی با بیان این که یکی از اهداف تعطیل کردن مدارس برای آلودگی هوا در معرض قرار نگرفتن کودکان است، اظهار کرد: این نوع تصمیم‌گیری در حالی رخ داد که نه تنها کودکان‌مان در معرض آلودگی هوا قرار گرفتند بلکه والدین و مدارس نیز سردرگم شدند؛ به گونه‌ای که برخی از مدارس برای همراهی با والدین، بچه‌ها را در مدرسه نگه داشتند.

رئیس کمیسیون حمل و نقل شورای شهر تهران با بیان این‌که شایسته است وقتی می‌توانیم آلودگی هوا را براساس مدل‌های علمی پیش‌بینی کنیم تصمیم به موقع بگیریم، ادامه داد: ستادی تحت عنوان ستاد ملی سیاست‌گذاری و هماهنگی مدیریت مبارزه با گرد و غبار داریم؛ اما عکس‌العمل و گزارش روشنی از این ستاد نداریم و بهتر است محیط زیست سکوت نکند و در هفته سلامت عکس‌العملی مناسب در خصوص آلودگی هوا و ریزگردها نشان دهد.

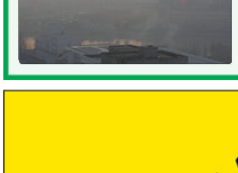

قربونِ دَسِت، اون شیر آبُ ببند.